

Overensstemmelse med Planer, der vare udarbejdede af den dalevende Friherre Theophilus Hansen. Disse Planer gik ud paa, at Christiansborg Slot skulde genopføres som Kongebolig, medens man derimod skulde opføre en selvstændig Parlamentsbygning paa den Plads, som nu til Dels indtages af det ny kgl. Bibliotek. Det Forslag, som derom blev fremsat i Landstinget, fandt imidlertid ikke Tilslutning. Landstinget udtalte, at efter dets Opfattelse vilde det være muligt paa det gamle Slots Plads at opføre en Bygning, som kunde rumme baade en Kongebolig og tilføjede Lokaler baade for Rigsdagen og for Højesteret. Friherre Hansen blev saa opfordret til at udarbejde ny Planer i Overensstemmelse hermed, men han erklærede, at Opgaven ikke kunde løses paa denne Grundlag, og de ny modificerede Planer, som han udarbejdede, holdt sig væsentlig paa samme Grundlag som hans oprindelige Udkast. Heller ikke dette ny Forslag fandt Rigsdagens Tilslutning. Derimod enedes de to Ting om at vedtage en Lov, der besluttede at foranstalte en Konkurrence, hvorved der gaves Arkitekterne Lejlighed til at prøve deres Kræfter paa Løsningen af Opgaven paa den Basis, at der i en samlet Bygning paa Slottets Grund skaffedes Plads saavel til Kongebolig som til Rigsdag og Højesteret. I Henhold til denne Lov af 1. April 1887 blev der saa udskrevet Konkurrencer, og der indkom et stort Antal Projekter til Løsning af den stillede Opgave, men intet af dem vandt Tilslutning hos Flertallet i den til Bedømmelsen nedsatte Komite. Udbyttet af denne Konkurrence maatte nærmest siges at være det, at have godtgjort, at den stillede Opgave var uløselig, saafremt man ønskede at tilvejebringe noget virkelig smukt og hensigtsmæssigt; ingen havde paa tilfredsstillende Maade kunnet løse det Problem, at forene alle disse forskellige Formaal i en samlet Bygning. Der blev i de derefter følgende Aar fremdeles af de forskellige Regeringer gjort Forsøg paa at føre Sagen videre, dels ved Forslag om Bevilinger paa Finansloven, dels ved særlige Lovforslag, men intet af dem fandt Tilslutning i Rigsdagen.

Naar nu Regeringen har ment, at Tiden er kommen til at tage Sagen op paa ny og søge at føre den til en Løsning, synes det klart, at man maa tage sit Udgangspunkt fra den Erkendelse, som er vunden gennem de hidtil forgæves gjorte Forsøg. Medens det nu efter min Opfattelse tilstrækkelig fremgaar af de mange

Planer, som ere fremkomne i Henhold til de afholdte Konkurrencer og i øvrigt ogsaa ad anden Vej, at Opgaven, saaledes som den tidligere har været stillet, ikke lader sig løse paa fyldestgørende Maade, er jeg derimod overbevist om, at der maa kunne naas noget tilfredsstillende, naar man begrænser Opgaven saaledes, at der paa det gamle Slots Plads opføres dels en Bygning til Brug for Kongen til Repræsentation, Modtagelse af fyrstelige Gæster o. s. v., derimod ikke bestemt til egentlig Kongebolig, og dels en Bygning for Rigsdagen. Højesteret, mener jeg, at man i denne Sammenhæng maa se bort fra, ogsaa af den Grund, at Spørgsmaalet om Retsreformen synes mig at maatte have fundet sin Afgørelse, inden man med nogen Sikkerhed kan udtale sig om de Krav, der fra Retsplejens Side vilde blive stillede til ny Bygninger. Naar Opgaven begrænses saaledes, som her angivet, tvivler jeg ikke om, at der paa det gamle Slots Plads og for en stor Del med Benyttelse af de staaende Mure maa kunne rejses smukke og værdige Bygninger dels til Repræsentationslokaler for Kongen, dels til Brug for Rigsdagen. Min Tanke, efter at have gennemarbejdet Sagen, er den, at den naturlige Løsning vil være, at Kongeslottet beholder Pladsen med Façade ud til den nuværende Slotsplads, medens Rigsdagsbygningen faar Façade ud til Ridebanen, og at de to Bygninger blive adskilte og selvstændige, ligesom de ifølge deres ganske forskelligartede Formaal ikke staa i nogen nødvendig eller naturlig Forbindelse med hinanden. Hvorledes der paa dette Grundlag kan tilvejebringes et arkitektonisk harmonisk Hele, bliver det Arkitekternes Sag at beskæftige sig med. Jeg har imidlertid paa den anden Side ikke fundet det rigtigt, at man allerede i selve Loven paa Forhaand skulde fastslaa en bestemt Løsning, idet jeg erkender, at det ikke er udelukket, at andre kunne have andre Tanker, som efter nærmere Overvejelse kunne vise sig endnu heldigere. Lovforslaget gaar derfor ud paa, samtidig med at det fastslaaes i Hovedtrækkene, at Slottet bliver at genopføre til de af mig nævnte Formaal, at der skal nedsættes en Kommission, som udskriver en Konkurrence, hvorved der bliver Adgang for enhver, der ønsker det, til at fremkomme med sine Ideer. Til Kommissionens Arbejde foreslaas det at bevilge et Beløb af 33,000 Kr., medens i øvrigt Udgifterne til Bygningernes Opførelse vilde være nærmere at bevilge paa de aarlige Finanslove. Jeg forudsæt-